

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Węgry) w dniu 8 stycznia 2018 r. – István Bán / KP 2000 Kft., Edit Kovács

(Sprawa C-24/18)

(2018/C 221/02)

*Język postępowania: węgierski***Sąd odsyłający**

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* István Bán*Strona pozwana:* KP 2000 Kft., Edit Kovács**Pytania prejudycjalne**

¿Czy przepisy krajowe, powodujące z mocy prawa zniesienie — bez żadnego odszkodowania majątkowego — prawa użytkownika ustanowionego na gruntach wykorzystywanych do celów rolniczych lub leśnych, w przypadku gdy nowy właściciel nabywa, w wyniku postępowania egzekucyjnego, nieruchomości obciążoną prawem użytkownika, a użytkownik gruntów nie uzyskał dla tych gruntów wsparcia dla rozwoju rolnictwa lub obszarów wiejskich, finansowanego przez Unię Europejską lub Węgry i uzależnionego od spełnienia obowiązku użytkownika tych gruntów przez wskazany w przepisach prawnych okres, wprowadzają ograniczenie niezgodne z art. 49 TFUE i 63 TFUE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 6 lutego 2018 r. – Vodafone Magyarországi Mobil Távközlési Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-75/18)

(2018/C 221/03)

*Język postępowania: węgierski***Sąd odsyłający**

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Vodafone Magyarországi Mobil Távközlési Zrt.

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia art. 49, 54, 107 i 108 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie środkowi krajowemu, w ramach którego uregulowanie krajowe (ustawa nakładająca szczególnie podatek telekomunikacyjny) skutkuje tym, że rzeczywiste obciążenie podatkowe spoczywa na podatnikach należących do kapitału zagranicznego, i czy wspomniany skutek jest pośrednio dyskryminujący?
- 2) Czy art. 107 i 108 TFUE stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje obowiązek uiszczenia podatku o progresywnej stawce podatkowej obciążającego obrót, i czy obowiązek ten jest pośrednio dyskryminujący, jeśli skutkuje tym, że rzeczywiste obciążenie podatkowe, w najwyższym przedziale podatkowym, spoczywa głównie na podatnikach należących do kapitału zagranicznego, oraz czy skutek ten należy uznać za zakazaną pomoc państwa?
- 3) Czy art. 401 dyrektywy VAT⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które wprowadza rozróżnienie między podatnikami zagranicznymi a podatnikami krajowymi, i czy należy uznać, iż ten szczególny podatek ma charakter podatków obrotowych, to znaczy czy stanowi on podatek obrotowy zgodny z dyrektywą VAT, czy też niezgodny ze wspomnianą dyrektywą?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 16 lutego 2018 r. – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-126/18)

(2018/C 221/04)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy praktyka sądownicza państwa członkowskiego polegająca na tym, że przy badaniu właściwych przepisów dotyczących odsetek za zwłokę wychodzi się z założenia, że krajowy organ podatkowy nie popełnił naruszenia (zaniechania) — czyli że nie popadł w zwłokę w odniesieniu do nieodzyskiwalnej części VAT za niezapłacone faktury zakupu podatników — ponieważ w chwili, w której wskazany organ wydał rozstrzygnięcie, obowiązywały naruszające prawo wspólnotowe przepisy krajowe, a Trybunał Sprawiedliwości dopiero później stwierdził brak zgodności ustanowionego w nich wymogu, jest zgodna z przepisami prawa wspólnotowego, przepisami dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) (mając w szczególności na uwadze jej art. 183) oraz z zasadami skuteczności, bezpośredniej skuteczności i równoważności? W opisany sposób w praktyce krajowej przyjęto za quasi zgodne z prawem stosowanie tego ustanowionego w przepisach krajowych wymogu, który naruszał prawo Unii, do czasu, aż krajowy prawodawca go oficjalnie nie uchylił.